

מצות חליצה פרק שנים עשר יבמות

מוקד - קלסור"ש קשים הם וכן בלשון ערבי קורין למנעלים אלמנק:
הא חזקין דחללה חיישינן - דלמא חלילה היא לפוסלה עליהן ואע"ג
דלא נחשבו לחלילה מזה: ואיכא דאמרי - אין ודאי טעמא דלא
חזקין דחללה הא חזקין דחללה חיישינן דלמא נחשבו ומיפסלו
חזרה אור עלייהו: הפסור בשפשו - חספסור

ומי אירא רי האי גוונא איז דחזינה רבנו לרב

וּמִי אִיכָא כִּי הָאֵי גִּוּוּא אֵין דְּחִוּיָה רַבְנָן לְרַב יְהוּדָה דְּנִפְק בְּחֻמְשָׁא *וְזוּי מִוְקֵי לְשׁוּקָא אִמְר רַב יְהוּדָה אִמְר רַב *יִבְמָה שֶׁהִגְדִּילָהּ בֵּין הָאֲחִין מִתְרַת לִינְשָׂא לְאַחַד מִן הָאֲחִין וְאֵין חֻשְׁשִׁין שְׂמָא חֲלָצָה סָגְרָל לְאַחַד מִהּ מַעֲמָא דְלֹא חֻוּיָן הָא חֻוּיָן חִיִּישִׁין וְהָא תִּנְיָא *בֵּין שְׁנֵתְכוּוֹן הוּא וְלֹא נִתְכוּוֹנָה הוּא בֵּין שְׁנֵתְכוּוֹנָה הוּא וְלֹא נִתְכוּוֹן הוּא חֲלִיצָתָה פְּסוּלָה עַד שִׁיתְכוּוֹנוּ שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד הֵכִי מְאֹכֵר אֶתְ"נ דְּחֻוּיָן אֵין חֻשְׁשִׁין שְׂמָא כְּוֹנָן

ואיכא דאמרי בשמא דלא חזינן הא חזינן
חוששין ודקא תנא בעי כוונה דהני מילי
לאישתרוי לעלמא אבל לאחזין מיפסלא
אמר רב יהודה אמר רב סגדל התפור
בפשתן אין חולצין בו שנאמר ואנעלך
תחש ואימא תחש אין מירי אחרינא לא נעל
נעל ריבה אי נעל נעל ריבה אפי' כל מילי
נמי אם כן תחש מאי אהני ליה בעא מיניה
רבי אלעזר מרב הוא של עוד ותרסיותיו
של שער מהו דאמר ליה מי לא קרינן
ביה ואנעלך תחש אי הכי כולו של שער
נמי ההוא קרקא מקרי אמר ליה רב כהנא
לשמואל מכאי דהאי וחלצה נעלו מעל
רגלו מישלף הוא דכתיב וחלצו את האבנים
אשר בהן הנגע ואימא ורווי הוא דכתיב
החלצו מאתכם אנשים לצבא התם נמי
שלופי מביחא לקרבא והכתיב וחלץ עני
בעניו בשכר עניו יחלצו מדינה של גיהנם
אלא הא דכתיב חונה מלאך ה' סביב

לצֵלֶם מוֹיִנָּה שֶׁל גִּיהֶנֶם אֵלָּא הָא דְכִתְבִּי
לְעוֹר זֶה מַעֲוָלָה שֶׁבִּבְרִית וְאָמַר רַבָּא זְרוּיָא
הֵבִי דִּהְבָּא אִי סִ"ד זְרוּיָא הוּא א"כ לְכַתּוּב
אִי כֹתֵב רַחֲמָנָא בְּרַגְלֵי ה' אֲבָל בְּרַגְלֵי אִין
רַגְלֵי דִּאֲפִילֵי בְּשׁוֹקֵי א"כ לְכַתּוּב רַחֲמָנָא
מִן מִשְׁלָף הוּא אָמַר לִיה הִתּוּא מִינָּא
גִּיהֶנֶם דְּכִתְבִּי *בְּצִאֲנָם וּבְבִקְרָם יִלְכוּ לִבְקֵשׁ אֶת
לִי לִיָּה שׁוֹמֵה מִי כֹתֵב *חֲלִץ לָהֶם חֲלִץ
(א) לֵה אֶחָד מִדֵּי מִשְׁשָׁא אֵית בֵּיה: בְּאַנְפִּילִיא
דְּאַנְפִּילִיא לֹא מִנְעֵל הוּא וְתַנּוּ נָמִי* יֵאֵין
תּוֹלָא בְּאַנְפִּילִיא וְאִין צִירִךְ לֹמַר בְּמִנְעֵל
לֹא וּסְגֻד לְעוֹרָה וּרְמִינָהוּ *אֶחָד מִנְעֵל וּסְגֻד
מִבֵּית לְבֵית וְלֹא מִמַּטָּה לְמַטָּה אָמַר אֲבִי
וְנֹגַהּ אָמַר לִיה רַבָּא וּמִשּׁוּם תַּעֲנוּג בְּלֹא מִנְעֵל
*רַבָּה בֶּר רַב הוּנָא כִּרְיִךְ סוּדְרָא אֲבִרְעִיה
יֵאֵין כֹּאן בְּאַנְפִּילִיא שֶׁל עוֹר כֹּאן בְּאַנְפִּילִיא
לֹא תִּימָא הֵבִי קֶשִׁיָּא יוֹם הַכְּפֻרִים אִיּוֹם
בְּקוֹרְדִקְסִין בְּחוּךְ בֵּיתוֹ אֲבָל מִשְׁיֵל הוּא
ש"מ כֹּאן בְּאַנְפִּילִיא שֶׁל עוֹר כֹּאן בְּאַנְפִּילִיא
*הִלְצָה בְּמִנְעֵל הִנְפֵּרֶם שְׁחוּפָה אֶת רֹב
תּוֹב הִרְגַל בְּסֻגֵּד שֶׁל שַׁעַם וְשֶׁל סִיב בְּקִב
בְּאַנְפִּילִיא שֶׁל עוֹר וְהִתְחַלְצַת מִן הַגְּדוּל
בִּזְ

שעושה לידיו צהים של עור מפני שמכניסם צמים

בַּחֹכוֹ בְּגַד פֶּשֶׁתָּן כְּעֵין שְׁחֹפְרִין
בַּחֹכוֹ לִבְדִּין פֶּלְטֶרֶת־סָ"ט ל"א הַתְּפֹר
בַּפֶּשֶׁתָּן שִׁחֲפָרוּ בַּמִּסְחָה כְּעֵין שֵׁלוֹ :
אֵין חֹלְלִין בּוֹ דְּבִעְיִין כֹּלֵיהּ דְּעוֹר
דְּכַחֲבִי וְהַנֶּעֱבָךְ תַּחַם אֲלֵמָח לֹא קָרִי
לִיה נֶעַל עַד שִׁיחָא כּוּלָּהּ שֶׁל עוֹר :
מִיָּדִי אֲחֵרִינָא . עוֹר בְּהֵמָה אַחֶרֶת
אוֹ כְּסֵדֶל : תְּרִיסוּיָתוֹ . רְטֻעוּתוֹ :
שֶׁל שַׁעַר . מִנְחָה שֶׁל עוֹיִם : קוֹרְקָא :
וּרְזוּי הָיִט . טַעֲטֻלָּה מִעַ"ל קִרְקַע
וּמִנְעִילָהּ בְּרַגְלָהּ : וְהַכְּחִיב יִחַלֵּךְ עֵינִי
בְּעֵינָיו . כְּלוּמָר יִזְרְזוּ וְיִתֵּן לוֹ כַּחַ
וּמַשְׁנֵי הַכֶּאֱמָוִי שְׁלוֹפֵי הָאֵל וְהַ"ב שֶׁכֶּסֶר
עֵינָיו שֶׁכֶּסֶר עֲלֵיו בַּחֲזִיז יִחַלְלוּ וְיִלְטוּ
מִדְּמִיָּה שֶׁל גִּיּוֹסִים : וְיַחֲלֹס־סָ"ד

וזוהי הוזה שיתפסו כח: **מתי' ב' פסוק'**
 וקראם נחמד רגלוה: **ג' א"ל נכחו** במעל
 רגלו **מתי' מעל** רגלו **ש"מ** שלפי הוזה:
ה"ג שוטה **מי כחבי** **חנן להם** **הם**
 ואלו **כחבי** - חוזה קיבל חליה מהם
 וחליה יבמה דחלי' מיהה חלי' שרבים
 קיבל הממה **מירי** משא' אית ביה:
אין העורם - את הלשכה נגמם לתרום:
לא כפרוד הפות - חלוק שיש בו
 אימרה שלא יחסדוה לומר בתוך
 האימרה החבי' כספים וחברו במס'
 יומא (ד' ע"ג) שלא יוסי' יוד מחת
 חפת חלוקה: **ולא באפסיליא** - גמי משום
 חשד: **ואין לריך לומר מנעל וסנדל**
 דבלאו חשד גמי אסור רכבי' (ישעיה
 א') **מי בקם** חשד מילד' מן חלרי
 ומקטיני' לאו לומר כו' **מחזי**
 דאפסיליא לאו בכלל מנעל: **לא**
יעייל בהן - ציוס הכפורים דהויא
 נעילת סנדל: **כחתיין** - חתיכות
 דקות של מוכין ועור רך ומשום
 חטטג ולאו משום דהיוה נעילה:
הכי גרסינן **אלא אמר רבא** **לא קשיא**
כו' ממתי' דתרומת הלשכה באפסיליא
 של בגד דלאו מניין הוי ולא הוי נעל
 של בגד דלאו מניין הוי ולא הוי נעל

להכניסה בפיט והא דיוס הכפורים
בשל עור : **בְּקוֹרְדִּיסִין** - מנעלים
רקים שנועלין תחת מנעלים עבים
להגין מן המים **קוֹרְדִּים** אוֹרְדִּישׁ
בלגן אשכנז : **הַנְּרִים** - לשון לא
תפרומו (ויקרא י') ושייך פרימה
במנעל ופחיתא וקיצול שייך בסגל :
שַׁעַם וּגְמִי - קשה הוא ומגין הוא :

צָבָה הַקִּטְעִי • שִׁנְקִטָּה רָגְלוֹ עוֹשֶׂה
כְּמִין דְּפֹס רָגְלֵי וִישׁ זֶה בֵּית קִיבּוּל
קָטָן וּמִכֵּיּים שֶׁסֶּר רֹאשׁ שׂוֹקוֹ וְאִין נִסְמָךְ
עָלָיו וְהוּא קָרִיב קֶבֶת וּלְמַשְׁנַעַת הַלִּיכָה
יֵשׁ לוֹ אֲשֵׁקִיבָ"ל קְשׁוּרָה בְּשׂוֹקָיו וּמַשְׁנַעַת
יָדָיו שְׂקוּרִין קְרוּקִ"א : בְּמוֹק • קִילְטָ"ן
שֶׁל לִבֵּד קֶשֶׁה וּמוֹגִין : בְּסַמִּיכָה
הַרְגֵּלִים • מִי שֶׁמֵּהֲלֵךְ בִּידָיו
וְגוֹרֵר אֶת רַגְלָיו עוֹשֶׂה הֵל
סַמִּיכָה שֶׁל עֵץ אִו שֶׁל עוֹר
וְסוֹמֵךְ עָלֵיהֶם וְגוֹרֵר אֶת רַגְלָיו :

ומי חיבה כה"ג - ווא"ס דפ"ס ברהמא
הש"ס בלעטו חולדה צבת אל
בזה ווא"כ מצי קאמאר הכא ומי חיבה כ
שיכול להיות אלא מיבעיא ליה ומי הווי
בני אדם לנעול בו ומשני דרך הוא
לחזיוה רבנן לרב יאודה כו' :

וּדְקַתִּי גמל בעי כוונה כי' (3) 'ומדקתי עד שיתבוטו שניהם כאחד משמע דבעינן שנדע שהם מתכווין לחליה : **סנדר** התפור בפשתן • רב סבירא ליה כרבנן דפליגי אר' מאיר דפליג אקב הקיטע וטעמייהו משום דבעינן תחש אבל ר"מ לא מריך אלא מידי דמגין : **וואנערך** תחש • 'מכאן אר"ת

מערור בהמה טהורה דתתח כתיב ואין
גראה כי אין להקפיד אם חזק
במעטל בהמה טמאה : **מאי** מעל
גרלו שמע מינה שלפי הוא - וא"ס
והוא אלוטריה מעל להכשיר שוק
לחליה כדאמרין לקמן (דף קג.) וי"ל
דא"כ ה"מ למכתב (בעל) מרגלו
מאי מעל ש"מ חרתי : **אלא** ש"מ
כחן באנפילוי של עור - הוה מני
לפלוגי בדירה ולמיחתי לא יטייל אדם
באנפילוי של עור אלא נקט תנא
דבר ההוה דרגיות הוא לטייל
בקורדקסין : **בבב** הקטוע-טימה
כיון דכשר לחייה אם כן עבד
להיכוב ואם כן אמאי לא טמא
מדרס בלא כתיבין ויש לומר דאין
עשי כל כך להיכוב שיהא טמא
מדרס ומו"מ ראו לחזק דלא גרע
מסבדל עבודת כוכבים ואסדל דבי
דינא כדאמר לקמן (דף קד.) וקד. :

ליראיו ויחלצם בשכר יראיו
ועצמותיך יחליץ ואמר רבי
גרמי אין משמע הכי ומשמע
רחמנא וחלצה נעלו ברגל
כשוקו לא כתב רחמנא מעו
במעל רגלו מאי מעל רגלו
לר"ג עמא דחלץ ליה מריה
ה' ולא ימצאו חלץ מהם א
מהם כתיב ואילו יבמה דחלצו
חליצתה פסולה כו' : למימרא
התורם נכנס לא בפרגוד חפ
וסנדל לפי שאין נכנסין במ
ואנפיליא לא ישייל בהן לא
*דאית ביה כתיחי ומשום ר
ביום הכפורים מי אסירי והא
ונפיק אלא אמר רבא לא ק
של בגד ה"נ מסתברא דא
הכפורים דתניא לא ישייל אד
באנפילין בתוך ביתו אלא לאו
של בגד ש"מ תניא כוותיה דר
הרגל בסנדל הנפתח שמקבל
הקיטוע במוק בסמיכת הרגל

ומכנים לתוכו : °סמיכות הידים •

כד א ב ג מו' פ"ד מהל'
יכוס הלכה כח סמו
עשין פכ עוש"ע אה"ע
סימן קסע סעוף מד :

כה ד ה מו' שס הלכה
יה עוש"ע שס
סעוף נו :

בו ו מיי' פ"ב מהל'
שקלים סלכס י :

כז : מ"י פ"ו מהלכות
בית הבחירה הלכה
ב סמג עש"ן קסד :

בַּחֲסִי מִי פִיג
מַלְכוּת שְׁכִיתָה
עֲשׂוֹר הַלְכָה זְמַג לְחַוִּין
סָק עֹשֶׁעַ אִתָּה סִימָן
פֶּרִיד סַעִיף ב :

כַּחַךְ מִיָּד פֶּסֶד מֵהִלְכֹת
יָנוּס הִלְכָה יָט :

תוס' חד' מקמאי
לשילאי ובהו חתאי משל

[illegible]

על־ידיהן עומדים אצל
הם לא אסחחנהו מעל
הם לא יאני מעל מ'
הרעה. ובעד היום, ורעה
הצדק והחיים משום
הספק אן לא נלוי
הרעה בענין לן מוב
החיות בדבר' של
החלוק על בתי שוקים .
דאר נבי ער
הקציעם דמחיה עור
נשר אל מקר מעל
דמעל היום חד מנע
היה דיד מנא דאר אל
הבא סעי מני גינו
חיות חיר מני מנא
שפרש' גנרל התפר
מקשתשפר בחיובו נר
שקתן בענין תנאים
תבונו לבריאןלאא כר'
אל מעל רעל דאר עור
פריש' גנרל התפר
מקשתשפר מביחה
בענין שלנ' גניא חי
תבונו דאר ולא תבוניה
דאר בין תבוניהו דאר
אל תבונו דאר לחיות
פאולה עור שיחכונו
פאולה כארם א' לחיה
פאולה עור ופסל
מן האחים הא אם
אל תבונו (דאר) ולא
תבוניהו דאר הפוסל
האחים : תניא לחיה
הנחתבמעל א' הנחת
היה גנרל הנפר

צרישא צונעל האפרם

מסורת הש"ס

פירוש זוגות

[הוּסַס' פִּי"ב לַקֶּמֶן קו.]

הגהות הב"ח
(א) גם' ואילו יצא
דחלו (לה) תו"מ. וכ"כ
גו' רש"י מינה: (ב) תוס'
ד"ה ודקתני תנא כפי
כוונה כו' דמדקתני :

פירוש קרקא הוא בעין
מנעל ויש לו שם בפ"ע
ע"י בנמוקי יוסף

גליון הש"ס
תום' ד"ס ודקתני וט'
ומדקתני עד שיסכוט -
ע' כהשוכה מסריב לח"כ
סימן יא בלריכות : ד"ה
ואנער וכו' מכאן אר"ה
וכו' - ע' ר"ה תרומה
כס"ה ד"ס תפס:

ס"א חלצו לו

וְשֶׁלִּשְׁקָלִים פָּיֵג מִצֵּד וְשֶׁ
לֹא תִהְיֶה בְּהַגְפִּילוֹת וְכֵן
הָרֵךְ וְהַזָּרֵךְ לִמְדָה בְּמַעַל
וְסִדּוּר לְפִי שְׁלֵשׁ וְכִסּוּן
לִיטָה שֶׁשׁ וְלִפְסֵךְ
וְנִרְחָה לְדִלְלָה וְחִיּוּת נָסִי
וְכֹי וְהִיא בְּרִייתָהּ]

[DE]

שייך לקמן סג.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones